

A SZOT elnöksége tárgyalta:

Az új alapszervezet bevezetése a fogyasztók érdekvédelme

A SZOT elnöksége hétfőn ülést tartott, amelyen több közérdekű kérdéssel foglalkoztak. A munkások és alkalmazottak új alapszervezetének bevezetését vizsgálta az elnökség megállapította, hogy a dolgozók minősítése, munkaköri besorolása a vállalatok többségénél megtörtént, 1972 végére pedig mindenütt befejeződik. Így 1973. január 1-én valamennyi vállalatnál életbe lép az új alapszervezet. Az új bértarifák alsó határainak eléréséhez általában rendelkezésre állnak az anyagi eszközök. A KGM-hez tartozó vállalatok 55 százalékánál például a legalacsonyabb alapszervezet már eléri a főemelt alsó határt, további 20 százalékuknál 1972. július 1-ig, a többi vállalatnál 1973. január 1-ig emelik a törvényesen megszabott magasabb szintre a legalacsonyabb kereseteket.

A SZOT elnöksége felhívta a vállalati szakszervezeti szerveket: kísérik figyelemmel, s követeljük meg a gazdasági vezetőktől, hogy 1973. január 1-től már mindenütt az új besorolási feltételek és bértételek szerint állapítsák meg az alapszervezetet.

Az elnökség a fogyasztók érdekvédelméről is tárgyalt megállapította: nemcsak társadalmi átlagban, hanem társadalmi és fogyasztói rétegenként is vizsgálni kell, hogy a jövedelmek és a fogyasztói árak változása együttesen hogyan hat a megélhetési viszonyokra. Ilyen vizsgálatokhoz azonban a jelenlegi hivatalos árstatistika nem nyújt elegendő alapot, mivel csak átlagos árszínvonallal számol. Az elnökség szükségesnek tartja felkérni a KSH illetékeit, hogy a statisztikai nyilvántartási rendszer az

eddiginél jobban tükrözze a munkások és alkalmazottak, a nyugdíjasok, a különböző jövedelmi kategóriákhoz tartozó családok tényleges megélhetési költségeinek alakulását, az árváltozások hatását.

Az elnökségnek az a véleménye, hogy a szakszervezeti munkában a fogyasztók érdekvédelmét szolgáló társadalmi ellenőrzésnek a jövőben két fő formáját kell előtérbe helyezni. Az egyik az üzletekre és boltokra kiterjedő hagyományos, tömeges kereskedelmi társadalmi ellenőrzés. Ugyanakkor szakemberek közreműködésével be kell vezetni a szakszervezeti ellenőrzést a fogyasztási cikkek gyártói, értékesítői, a lakosság számára szolgáltatásokat nyújtó vállalatoknál, ahol a vállalatok üzletpolitikáját, árpolitikáját vizsgálják.

Egymás mellett – egymás ellen?

Igen, már megint a rossz szomszédokról van szó, amely a nevezetes Arany János-vers szerint is „török átok”. Hát akárcsak a török, rosszabbat aligha kívánhatnánk egymásnak, hiszen akik együtt élnek, a legtöbbet tehetik egymásért – és egymás ellen. Nincs jobb lassan ölelő méreg, mint a napra tervezett perpatvarok. S a szerkesztőségbe érkező levelek tanúsítják, Szegeden is élen vagyunk az egy főre jutó vizsgálódásból.

„A legutóbbi levelemben megkértem Önöket, figyelmeztessék szomszédomat, ne hordja a szemetet és a szennyvizet az én házam elé. Eddig választ nem kaptam panaszlevelemre, vagy talán ezzel az ügygel nem akarnak foglalkozni? Nagyon csodálkozom, hogy ilyen komoly ügyekkel nem foglalkoznak. És mi lesz V.-né ügyével? A 83 éves asszony dögével, aki nem mer a házból kimenni, mert a lakója újból és újból összeveri. Ez Önöknek felesleges beavatkozás? Már az ügyészséghez fordultunk miatta, s Önök mégsem kívánják beavatkozni, hát ez a segítőkészség? Emberlétről van szó, uraim, a felebarátunk úti-veri egy alkoholistát, ott van az öreg, beteg asszony védelem nélkül, hát kihez forduljon szegény? Ha kérésünk meddő marad, kénytelen vagyok Pesten igazságot és védelmet kérni részére, ha szülővárosra nem védi meg. Válaszokat várom.” — írja J. Ilona.

Válaszunkat várja. Mint egy másik panaszos, aki leírja, hogy egy szintén 83 éves idős asszony pár évvel ezelőtt szívességéből befogadta unokahúgát és annak lányát, azonban a viszony megromlott köztük, és nemcsak hogy ütökdösnek, hanem megverik az idős asszonyt, de még azokat is fenyegetik, akik segíteni szeretnének rajta. Lopással gyanúsítgatják egyik szomszédját, aki élelmelt vásárolt és gyermekeivel ételt küldött a szerencsétlen néninek. Igaz,

másnak a fejére, kitérgetett ruhákra az erkélyekről? Éjszakai műszakból hazatérve csapkodjuk az ajtókat? Fízettek, nagy ünnepeken felöntünk a garatra, s ha ez mondjuk tartani lakással esik, nyilván az egész ház tudomást szerez róla. A társadalmi példák elvörösre rettegnek a tanévről ballagások előtti szerendáktól. Mert kedves dolog az, régi diákszakok, hogy a végzősök elköszönnek tanáraiktól. Igancok, de hány tanár lakik Tarjánban és hány végzős osztály van iskoláinkban? És hány tanár bírja „cárnával”, hogy minden áldott éjszakára jut az ilyen május elejei napokban néhány szerenádot az egész környéknek? Hát tessék, válaszoljon valaki helyettünk annak a tarjáni telefonlónak, aki felhívta a szerkesztőséget, hogy beteg kislányt már harmadik éjjel fellármázták a gyerekek, mert annyira népszerű a szomszédban lakó tanárnő! Csak annyit kérhettünk tőle: nehogy a tanárnőnek szóljon, nehogy újabb szomszédviszályt indítsanak belátlanul hosszú időre.

Lejárja a közös mellékhelyiségeket, eltömtette a vizcsapot. Hiába volt az a bíróság döntése, hogy ezt nem teheti, mégis megteszi.

Sorolhatnánk még, mi mindennel tudják egymást bosszantani az emberek, csak hát az az elkeserítő benne, hogy netán még ötleteket is adunk azoknak, akiknek kevésbé dús a fantáziájuk, viszont éppen hadjáratban vannak, perben, haragban embertársaikkal.

Panaszkodnak és nemcsak választ várnak. Elsősorban segítséget. De hát ki tud ebben segíteni? Meglehet, hogy száz eset közül egyben a kivülről ökos szava eligazít valamit, csak hát itt nem az okosságról van szó, indulatok ellen ésszefoggal aligha szállhatunk csatába. Anekdotaszámába megy már annak a kezdő újságrónak az esete, aki nagy elhatározással megjelent a vizzálykodó felek között, akik aztán közmegegyezéssel nekitámadtak az „illetéktelen” beleszó-lónak. Bárha azt jelentette volna ez, hogy legalább ebből a nagy összefogásból közzé-
zöttük békekesség, barátság született volna! De nem, erről szó sem volt, csak azt a tapasztalatot szerezhette, aki segítőt szándékkal indult, hogy a bizonyíthatatlan, tanúk nélkül lezárt idegőrlő piszkálódásokhoz nem akar senki külső tanút szerezni.

Mert a vizzályoknak se vége, se hossza. Réges-rég nem tudják már, ugyan mivel is kezdődött. Csak a következő lépésre koncentrálnak. És éppen ez az elkeserítő: hiába szánjuk az idős, beteg néni, akit módszeresen „gyilkolnak”, hiába szánjuk a vizzálykodó feleket, hogy az ideggyógyászhoz kell rohángásniuk, mindez nem segít. Nemhogy mi, de a hatóság se tud ilyen ügyekben segíteni. Mert keffeszenek arra paragrafust, hogy a társbélő ne engedje a kuttyáját a közös konyhába, vagy ne dobálja ki bérlőtársának az edényeit a szekrényből, vagy ne rakja a mosóteknőt az ajtó elé, hogy beleessen a gyereke. És ha paragrafust hoznának is, rendelkezést rá? Ugyan hány írott és íratlan szabályt törnek át indulataink?

Embernek legjobbat az ember segíthet. Ha ember tud maradni, ha megálljt tud parancsolni indulatainak. Elmondhatnánk, hogy legalább ugyanennyi levél tanúsítja azt is, milyen jók és emberségesek tudunk lenni, milyen önzetlenül tudunk segíteni egymásnak, mennyire nem jellemző szívtelenségünk, gorombaságunk. Csak fontos lenne, hogy jobbik énünket pallérozzuk, hogy ne hagyjuk tombolni kevésbé nemes érzéseinket, hogy szánjunk már időt arra is, hogy kikérüljük az ütközéspontokat. Gyűjtsünk erőt ahhoz, hogy a még oly elmeresedett helyzetből is egy nagy elhatározással kilábaljunk. Mindeközben csak egy életem van, próbáljuk meg szépen leélni kimért időnket, s igyekezzünk mások életét is nyugalmassabbá, elviselhetőbbé tenni!

Szóke Mária

Megnyílt az újító pedagógusok kiállítása

Kiosztották a megyei pedagóguspályázati jutalmakat

Újító, alkotó pedagógusok és tanulók kiállításának megnyitásával kezdődött meg tegnap, hétfőn délelőtt **Bács, Békés és Csongrád megye pedagógusainak egy hétig tartó továbbképzése.** Programjában előadások, tanulmányi kirándulások szerepelnek.

A múzeum Horváth Mihály utcai képtárában megtekinthető kiállítás a három megye újítóinak munkáinak kívül bemutatja Szeged város, a József Attila Tudományegyetem, a Szegedi Tanárképző Főiskola és a szakmai művelődési és pedagógiai intézet házi készítésű szemléltetőeszközeit is. Dr. Kálmán György, a Művelődésiügyi Minisztérium főosztályvezetője megnyitójának első részében időszzerű neveléspolitikai kérdésekről, a pedagógusok felelősségéről munkájáról beszélt. Elmondta, hogy a kiállítás a nevelők új iránti lelkesedéséről, konkrét eredményekről, konkrét eredményekben megnyilvánuló áldozatosságokról győzi meg a látogatókat. Tükrözi azokat a helyes törekvéseket, amelyek a „szavak iskolájának” eszméjétől a „cselekvés iskolájának” kialakításához vezetnek. A színvonalas oktató-nevelő munkában hasznosan alkalmazható eszközök aktivizálására készítik a tanulókat, sikerélményeket adnak.

A kiállítás megnyitása után osztották ki a Művelődésiügyi Módszertani Központ előadótermében az idei Csongrád megyei pedagóguspályázati jutalmakat. Dr. Szalontai József, a megyei tanács művelődésiügyi osztályának vezetője elmondta, hogy a beérkezett 68 dolgozat az **oktatás-nevelés különböző területein végzett értékes munkáról tanúskodik.** Az egyik első díjjal jutalmazott pályázat a forráskúti általános iskola munkaközösségének, Tóth Jánosnak, Szántó Lőrincnek és Sándor Tibornak Kísérlet a mezőgazdasági oktatás kor-

szerűsítésére című munkája. Domonkos Géza megyei szakfelügyelő vezetésével szintén első díjas pályamunkát készítettek a matematikai komplex gyakorlati szeminarium résztvevői. A pályázók közül négyen kaptak második, hatan pedig harmadik díjat. A legjobb dolgozatok készítői között összesen mintegy 50 ezer forintot osztottak ki. Ugyancsak ezen az ünnepségen jutalmazták még a megyei és középoktatási intézmények vezetőit, és — az idén másodikor — kiosztották az **újítási díjakat** a megye alkotó pedagógusainak.

Úttörők KRESZ-vetélkedője

Vasárnap délelőtt Szegeden a megyei művelődési- és módszertani központ nagytermében rendezték meg az általános iskolások KRESZ-vetélkedőjének megyei döntőjét.

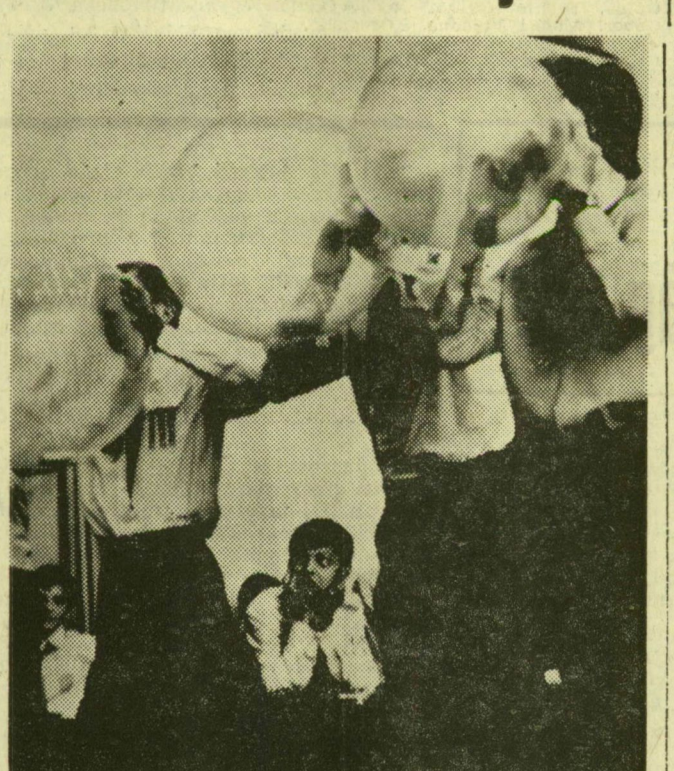
A vetélkedő az 1971—72. tanév KRESZ-oktatásának záró eseménye volt. Előzőleg 23 ezer általános iskolás vett részt az iskolai, városi, járási versenyeken, ahol a közlekedési szabályok ismeretéről adtak számot játékos formában. A megyei döntőre az öt város és a három járás 5—5 tagú csapata jutott be. A helyezések végül minimális különbséggel alakultak ki.

Az idei megyei döntőt Szentes csapata (Turi Andra, Halász Árpád, Kiss Sándor, Sánta József, Nagy Gábor) nyerte 140 ponttal.

A további helyezések: 2. Makó (Pánczél Mária, Borbola András, Fazekas Magdolna, Diós Katalin, Gera Tibor) 139, 3. Szeged (Kókai Zoltán, Pethő András, Domján Klára, Balogh Éva, Magyar Gizella) 137, 4. Vásárhely 133, 5. szegedi járás 130, 6. szentesi járás 128, 7. makói járás 116, 8. Csongrád 81 ponttal.

A verseny rendezői — a megyei tanács művelődési- és módszertani központja, a megyei Pedagógus Szakszervezet, az Úttörő Szövetség, a megyei KBT, és a megyei rendőrségi kapitányság közlekedésszervezeti osztálya — az eredményhirdetésekor értékes díjakat osztottak ki a helye-

zetek között, mégpedig úgy, hogy minden csapat mind-egyik tagja ugyanazt az ajándékot kapta. Az első helyezett szentesiek egy-egy tollaslabda készletet, a második helyen végzett ma-

A csapatoknak olykor a kérdésekre is versenyezniük kellett. Képünkön éppen légömbfúvással. Ezekben voltak ugyanis elrejtve a kérdések. Az a csapat válaszolhatott először, amelyiknél hamarabb durrant szét a légömb

kóiak fényképezőgépeket, a harmadik helyezett szegediek karórakat, a vásárhelyiek slusszkulcs tartóra szerelt órákat, a szentesi járás csapatainak tagjai pedig sakk-készleteket kaptak.

Fehér Lajos fogadta a holland minisztert

Fehér Lajos, a Minisztérium elnökhelyettese hétfőn hivatalában fogadta a hazánkban tartózkodó P. Lardiniót holland mezőgazdasági és halászati minisztert. A két ország mezőgazdaságát érintő kérdésekről tárgyaltak.

A megbeszélésen jelen volt Kazareczki Kálmán mezőgazdasági és élelmiszerügyi miniszterhelyettes és Gerardus J. Dissevelt, a Holland Királyság budapesti nagykövete. (MTI)